

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 9 ΜΑΪΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
115

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

415. Περί μετονομασίας της Ένορίας του Ίερού Ένοριακού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών της Ίερās Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας. 1
416. Περί ιδρύσεως Ίερās Γυναικείας Κοινοβιακής Μονής Ευαγγελιστρίας Ίερακος της Ίερās Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης. 2
417. Περί του Όργανισμού του Παραρτήματος του Κλάδου Ασφαλίσεως κατά της Ασθενείας των Δημετικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων Νομού Μαγνησίας. ... 3
418. Περί της Οικονομικής Οργανώσεως του Ταμείου Ασφαλίσεως Ασθενείας Προσωπικού Τραπεζών Πίσσεως — Γενικής — Αμέρικαν Έξπρές. 4
419. Περί Ενδόσεως του Καταστατικού του Κλάδου Κυρίας Ασφαλίσεως των Φωτοειδητογράφων και Εικονοληπτών Επιχειρών Τηλεοράσεως. ... 5

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 415

Περί μετονομασίας της Ένορίας του Ίερού Ένοριακού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών της Ίερās Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει : 1) Τās διατάξεις τών παρ. 2 και 5 του άρθρου 36 του Ν. 590/1977 «περί του Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος εν συνδυασμῳ πρὸς τὴν παρ. 1 του άρθρου 2 του υπ' ἀρ. 8/79 Κανονισμού «περί Ίερών Ναών και Ένοριών (ΦΕΚ 1/80 τ. Α') 2) Τὴν σύμφωνον γνώμην του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ίερās Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας, διαλαμβανομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3/1979 πρακτικὸν αὐτοῦ, 3) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 240/12.3.80 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει του ἐπὶ της ἐθνικῆς Παιδείας και Ὀρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον

Μετονομάζεται ἡ Ένορία του Ίερού Ένοριακού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών της Κοινότητος Πέτρας της Ίερās Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας εἰς Ένορίαν

του Ίερού Ένοριακού Ναού Ἀγίων Πέτρου και Παύλου της αὐτῆς ὡς ἄνω Κοινότητος.

Εἰς τὸν ἐπὶ της Ἐθνικῆς Παιδείας και Ὀρησκευμάτων Ὑπουργόν, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν του παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 416

Περί ιδρύσεως Ίερās Γυναικείας Κοινοβιακής Μονής Ευαγγελιστρίας Ίερακος της Ίερās Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει : 1) Τās διατάξεις τών άρθρων 39 παρ. 3 και 67 του Νόμου 590/1977 «περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» 2) τās διατάξεις του άρθρου 2 του υπ' ἀριθμ. 39/72 Κανονισμού, «περί τών ἐν Ἑλλάδι Ὀρθόδοξων Ίερών Μονών και Ἑσυχαστηρίων, 3) τὴν σύμφωνον γνώμην του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτης διαλαμβανομένην εἰς τὸ ἀριθμ. 1648/1401/27.10.79 ἔγγραφον αὐτοῦ 4) τὴν ἔγκρισιν της Διαρκούς Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος διαλαμβανομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4062/2165/10.12.1979 ἔγγραφον αὐτῆς 5) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 80/30.1.1980 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Ἐπικρατείας, προτάσει του ἐπὶ της Ἐθνικῆς Παιδείας και Ὀρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον

Ἰδρύεται Ίερά Γυναικεία Κοινοβιακή Μονὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ίερά Μονὴ Ευαγγελιστρίας Ίερακος » της Ίερās Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης.

Εἰς τὸν ἐπὶ της Ἐθνικῆς Παιδείας και Ὀρησκευμάτων Ὑπουργόν, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν του παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 417

(3)

Περὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Παραρτήματος τοῦ Κλάδου Ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς Ἀσθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Νομοῦ Μαγνησίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 38/75 (ΦΕΚ 83/75) τ. Α') «περὶ ρυθμίσεως ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν ἐκ καθυστερουμένων ασφαλιστικῶν εἰσφορῶν πρὸς Ὁργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ πολιτικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων Νόμων ἐπὶ ἐτέρων θεμάτων τοῦ Ὑπουργείου τούτου».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 434/76 ἄρθρον 18 παρ. 3 «περὶ πληρώσεως θέσεων καὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων Ν. Π. Δ. Δ. (ΦΕΚ 246/14.9.76 τ. Α')

3. Τὴν κοινὴν ἀπόφασιν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀριθ. Δ3676/932/78 περὶ ἀναθέσεως ἀρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν.

4. Τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Παραρτήματος τοῦ κλάδου Ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς Ἀσθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Νομοῦ Μαγνησίας, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 17/28.11.79 συνεδρίσιν αὐτῆς.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 183/80 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὑφυπουργοῦ, Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Διάρθρωσις Ὑπηρεσιῶν

Τὸ Παράρτημα ΚΑΔΚΥ Νομοῦ Μαγνησίας ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ ὁποῦο ἡ ἀρμοδιότης ἀνάγεται εἰς τὰ κάτωθι θέματα :

α) Γενικῆς Ἱατρικῆς Φαρμακευτικῆς, Εἰδικῆς Ἱατρικῆς, προληπτικῆς Ἱατρικῆς, Ὀδοντιατρικῆς, Νοσοκομειακῆς καὶ Σανατορικῆς Περιθάλψεως.

β) Παρακλινικῶν ἐξετάσεων καὶ μαιευτικῆς ἀντιλήψεως καὶ

γ) Χορηγήσεως ἐπιδόματος κυοφορίας καὶ τοκετοῦ καὶ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας.

Ἄρθρον 2.

Διάρθρωσις θέσεων.

Παρά τῷ Παραρτήματι ΚΑΔΚΥ Νομοῦ Μαγνησίας συνιστῶνται τρεῖς (3) θέσεις διαρθρούμεναι ὡς κάτωθι :

I. ΜΟΝΙΜΟΙ ΘΕΣΕΙΣ

Κλάδος ΜΕΙ Διοικητικῶς- Λογιστικῶς

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω-4ω

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω-6ω

Ἄρθρον 3.

Προσόντα διορισμοῦ

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῶν θέσεων τοῦ κλάδου ΜΕΙ Δ/κοῦ- Λογιστικοῦ ὀρίζεται ἀπολυτήριο Λυκείου ἢ ἐξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου σχολείου.

Ἄρθρον 4.

Προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν Ἀναπλήρωσις

Τοῦ Τμήματος προισταται ὁ ἐπὶ βαθμοῖς 5ω-4ω ὑπάλληλος τοῦ, κλάδου ΜΕΙ Διοικ/κοῦ- Λογιστικοῦ. Τοῦτον ἐλλείποντα ἀπόντα ἢ καλυόμενον ἀναπληροῖ ὑπάλληλος

τοῦ παρ/τος κατὰ τοὺς περὶ προβαδίσματος κανόνας τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν. 434/76.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργὸν ἀντιθίμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 5 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 418

Περὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ὁργανώσεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας Προσωπικοῦ Τραπεζῶν Πίστεως-Γενικῆς-Ἀμερικαν Ἐξπρές.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 861/79 «περὶ ἀπλουστεύσεως τῆς διαδικασίας ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας καὶ ἀπονομῆς τῶν πάσης φύσεως παροχῶν εἰς τοὺς ασφαλισμένους τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν, ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

2. Τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας Προσωπικοῦ Τραπεζῶν Πίστεως-Γενικῆς-Ἀμερικαν Ἐξπρές κατὰ τὴν 8/19.11.79 συνεδρίσιν αὐτοῦ.

3. Τὴν κοινὴν ἀπόφασιν ἀριθμ. Δ3676/932/78 τῶν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ ἀναθέσεως ἀρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν»

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 159/27.2.80 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον

1. Τὰ τῆς λογιστικῆς Ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ταμείου διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1933 Διατάγματος «περὶ λογιστικῆς λειτουργίας τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ταμείου ἐγκρίνεται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Αἱ διὰ τὸ δημόσιον ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προμηθειῶν μισθώσεων καὶ ἐκμισθώσεων ἐν γένει ἀγορῶν ἢ ἐκποιήσεων ἀκινήτων, ἐκποιήσεων κινήτων πραγμάτων ἢ ἀγαθῶν ἐν γένει τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐργασιῶν καὶ ἡ διαδικασία διεξαγωγῆς τῶν συναφῶν διαγωνισμῶν, οἱ ὅροι συμμετοχῆς, τὰ δικαιώματα, αἱ ὑποχρεώσεις, ἡ εὐθύνη τῶν μετεχόντων, ὁ τρόπος ἐλέγχου τῶν παραλαμβανομένων εἰδῶν ἢ ἐργασιῶν ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ Ταμεῖον.

Οἱ σχετικοὶ διαγωνισμοὶ διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

3. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ ταμείου ἐνεργοῦνται μέσῳ τῶν Τραπεζῶν Πίστεως, Γενικῆς καὶ Ἀμερικαν Ἐξπρές, με πίστεωσιν τῶν σχετικῶν παρ' αὐταῖς λογαριασμῶν τοῦ Ταμείου.

4. Αἱ πληρωμαὶ τοῦ Ταμείου ἐνεργοῦνται μέσῳ τῶν Τραπεζῶν Πίστεως, Γενικῆς καὶ Ἀμερικαν Ἐξπρές,

βάσει έγγραφων εντολών υπογεγραμμένων υπό του Προέδρου ή του νομίμου αναπληρωτού του, του Διευθυντού του Ταμείου ή του αναπληρωτού αυτού και του εκτελούντος χρέη λογιστού ή του παρά του υπό του Διοικητικού Συμβουλίου οριζομένου αναπληρωτού αυτού.

5. Έντος προθεσμίας ενός μηνός από της καταβολής των αποδοχών εις τους ήσφαλισμένους αι Τράπεζαι υποχρεούνται όπως αποστέλλουν εις τὸ Ταμείον καταστάσεις των παρ' αὐταῖς ήσφαλισμένων περιλαμβανούσας όπωςσδήποτε τὸ ποσὸν τῶν ἀποληφθεισῶν παρ' ἐκάστου ήσφαλισμένου ἀποδοχῶν ὑποκειμένων εις εισφοράς κατὰ τὸν οἰκείον μῆνα, τὰ ποσὰ τῶν ἐπὶ τούτων ἀναλογουσῶν εισφορῶν ήσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, τυχόν διακοπὰς, ἢ περιορισμοὺς μισθοδοσίας τῶν ήσφαλισμένων ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχείον (ἀναγγελίαι, προσλήψεις, ἀπολύσεις κ.λ.π.) ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἤθελε θεωρηθῇ χρήσιμον διὰ τὴν ὁμολὴν διεξαγωγῆς τῆς ἀσφαλίσεως.

Αἱ Τράπεζαι υποχρεοῦνται νὰ παρέχουσιν εἰς ἐντεταλμένον ὄργανον πᾶν στοιχείον ἢ πληροφορίαν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ των τὰς ὑποκειμένας εἰς ἀσφαλιστικὰς εισφοράς.

6. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν σύστασις παγίας προκαταβολῆς ἐπ' ὀνόματι ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου ἢ ἐκπροσώπων μιᾶς τῶν Τραπεζῶν ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων πρὸς πληρωμὴν δαπανῶν περιθάλψεως, εἰς ήσφαλισμένους εἰς ἅς περιπτώσεις, δὲν καθίσταται εὐχέρης ἢ ἀπ' εὐθείας πληρωμὴ τοῦ δικαιούχου ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 419

Περὶ Ἐκδόσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Κλάδου Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Φωτοειδησεογράφων καὶ Εἰκονοληπτῶν Ἐπικαίρων Τηλεοράσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 7 παραγρ. 1 τοῦ Ν. 940/79 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ ΤΑΙΣΥΤ: α) Κλάδου Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Φωτοειδησεογράφων καὶ Εἰκονοληπτῶν Ἐπικαίρων Τηλεοράσεως καὶ β) Κλάδου Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Ἀνταποκριτῶν Ἐένου Τύπου καὶ ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας καὶ Μητρότητος τοῦ ΙΚΑ καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» (ΦΕΚ 157 Α/1979).

2. Γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΑΙΣΥΤ διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 45/7.12.79 συνεδριάσιν του.

3. Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 40/23.1.80 συνεδριάσιν του τῆς Κ' Περιόδου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2087/6.12.77 (ΦΕΚ 1278 τ. Β') ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ ἀναθέσεως ἀρμοδιότητων εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 232/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζουσα:

Τὸ Καταστατικὸν τοῦ Κλάδου Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Φωτοειδησεογράφων καὶ Εἰκονοληπτῶν Ἐπικαίρων Τηλεοράσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου (ΤΑΙΣΥΤ) ἀποτελούμενον ἐξ ἀρθρῶν 31 ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

Κλάδου Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Φωτοειδησεογράφων καὶ Εἰκονοληπτῶν Ἐπικαίρων Τηλεοράσεως.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Κλάδος Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Φωτοειδησεογράφων καὶ Εἰκονοληπτῶν Ἐπικαίρων Τηλεοράσεως, ὁ ὁποῖος εἰς τὰ ἐπόμενα ἀρθρα θὰ ἀποκαλεῖται χάριν συντομίας «Κλάδος», ἀποτελεῖ ἴδιον αὐτόνομον Κλάδον τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου, τελεῖ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, ἀσκούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας συναφούς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 2.

Σκοπός.

Σκοπὸς τοῦ «Κλάδου» εἶναι ἡ ἀσφάλισις τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀρθρον 3 τοῦ παρόντος προσώπων, διὰ τὴν χορήγησιν κυρίας συντάξεως εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν κινδύνων, τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος ἢ τοῦ θανάτου (ἀρθρον 1 παράγρ. 3 τοῦ Ν. 940/79).

Ἄρθρον 3.

Ἀσφαλιζόμενα πρόσωπα.

Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ «Κλάδου» ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς οἱ κατὰ νόμον ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Φωτοειδησεογράφου καὶ τοῦ εἰκονολήπτου Ἐπικαίρων Τηλεοράσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως διὰ τὴν αὐτὴν ἢ ἐτέραν ἐργασίαν (ἀρθρον 1 παράγρ. 4 τοῦ Ν. 940/79).

Ἄρθρον 4.

Πρόσωπα ἐξαίρουμένα τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 3 ἀναφερομένων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ «Κλάδου»:

α) Οἱ παρέχοντες εἴτε ἀποκλειστικῶς, εἴτε ὄχι ἐργασίαν, ὁ χρόνος τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας νομοθεσίας διὰ τὸ Δημόσιον, διὰ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) καὶ διὰ τοὺς ὁργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

β) Οἱ ἀσφαλιζόμενοι κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἰσχύουσαν νομοθεσίαν εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 5.

Διοίκησις Κλάδου.

1. Ὁ Κλάδος διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΑΙΣΥΤ, αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ ὁποίου ἐπεκτείνονται ἀναλόγως καὶ εἰς αὐτόν, ἢ ὅλη δὲ ὑπηρεσία τοῦ Κλάδου διεξάγεται διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου.

2. Εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ ΤΑΙΣΥΤ συμμετέχει ὡς μέλος καὶ εἰς ἐκπρόσωπος τῶν ήσφαλισμένων φωτοειδησεογράφων, παριστάμενος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ., ὡς ἀπὸ συζητεῖται θέμα τοῦ κλάδου των.

3. Περὶ τοῦ τρόπου διορισμοῦ καὶ τῆς θητείας τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μέλους ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις (ἀρθρον 5 τοῦ Ν. 940/79).

"Αρθρον 6.

Μητρώον του Κλάδου.

1. Παρά τῷ Ταμείῳ τηρεῖται «Μητρώον Ἡσφαλισμένων» τοῦ Κλάδου, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ὀριζόμενον σύστημα, ἐνημερούμενον ἐκ τῶν προκύπτοντων νέων στοιχείων καὶ διὰ νέων ἐγγραφῶν.

2. Διὰ τὴν τήρησιν καὶ κανονικὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Μητρώου, ὁ ὑπαγόμενος εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον «Δελτίον Ἀπογραφῆς Ἡσφαλισμένου» συμπληρῶν καὶ ὑπογράφων τὸ παρὰ τοῦ Ταμείου χορηγούμενον εἰς αὐτὸν σχετικὸν ἐντυπον.

3. Ὡσαύτως ἕκαστος ἡσφαλισμένος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως τοῦ πρὸς ἀσφάλισιν εἰς τὸ Ταμεῖον, καταθέσῃ τὰ κάτωθι δικαιολογητικά:

α) Ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἢ ἐλλείψει τοιαύτης πιστοποιητικὸν Δήμου ἢ Κοινότητος ἐμφαίνον τὴν ἡλικίαν του καὶ τὴν ἐγγραφήν του εἰς τὸ Μητρώον ἀρρένων ἢ τὸ Δημοτολόγιον.

β) Προκειμένου περὶ ἐγγάμου, πιστοποιητικὸν τελέσεως γάμου, πιστοποιητικὸν οἰκογενειακῆς καταστάσεως, ἐν περιπτώσει δὲ ὑπάρξεως τέκνων πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ Μητρώα τῶν ἀρρένων διὰ τὰ ἄρρενα καὶ εἰς τὰ δημοτολόγια διὰ τὰ θήλεα.

γ) Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου, προστάτου οἰκογενείας, πιστοποιητικὸν τῆς Δημοτικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς ἐμφαίνον τὸ ὄνομα τῶν παρ' αὐτοῦ προστατευομένων προσώπων.

4. Ἀμα τῇ υποβολῇ τοῦ Δελτίου Ἀπογραφῆς περὶ οὗ ἡ παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐγγράφεται εἰς τὸ Μητρώον Ἡσφαλισμένων. Εἰς τὸ μητρώον ἀναγράφονται οἱ ἡσφαλισμένοι κατ' αὐξαντα ἀριθμὸν, μετὰ μνείας τοῦ τόπου καὶ τῆς χρονολογίας τῆς γεννήσεως.

5. Μετὰ τὴν εἰς τὸ Μητρώον ἐγγραφήν τοῦ ἡσφαλισμένου καταρτίζεται ἡ ἀτομικὴ αὐτοῦ καρτέλλα, ὡς καὶ ὁ ἀτομικὸς αὐτοῦ φάκελλος.

6. α) Τὸ Ταμεῖον ἐκδίδει καὶ χορηγεῖ εἰς ἕκαστον ἡσφαλισμένον ἅμα τῇ πρώτῃ ὑπαγωγῇ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀσφαλιστικὸν βιβλιαρίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφονται τὰ ἀτομικὰ στοιχεῖα αὐτοῦ καὶ ὁ ἀριθμὸς μητρώου ὑπὸ τὸν ὁποῖον σφύρεται ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ Μητρώον Ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμείου.

β) Ὁ ἡσφαλισμένος ὑποχρεοῦται κατ' ἐκάστην τριμηνίαν νὰ προσκομίζῃ τὸ βιβλιαρίον του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου, ἢ ὁποῖα καταχωρεῖ εἰς αὐτὸ τὰς ἀτομικὰς εἰσφοράς τῆς ληξιάσης τριμηνίας, ὡς καὶ οἰανδήποτε ἐτέραν μεταβολήν.

"Αρθρον 7.

Λογιστικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Ὁργάνωσις,
Διαχειρίσεις καὶ Λειτουργία.

Τὰ ἰσχύοντα εἰς τὸ ΤΑΙΣΥΤ διὰ τὴν λογιστικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν, διαχειρίσιν καὶ λειτουργίαν, ὡς καὶ τὸν τρόπον διενεργείας προμηθειῶν ἀνοικοδομήσεως, ἀγορᾶς καὶ ἐκμισθώσεως ἀκινήτων, καταθέσεως κεφαλαίων καὶ ἀγορᾶς καὶ φυλάξεως χρηματογράφων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὸν «Κλάδον».

"Αρθρον 8.

Πόροι.

Πόροι τοῦ «Κλάδου» εἶναι:

α) Εἰσφορά τοῦ ἡσφαλισμένου ἰση πρὸς 10% ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 10ου βαθμοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἡ εἰσφορά αὕτη δύναται νὰ αὐξάνεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μέχρι τοῦ ἀθροίσματος τῶν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη.

β) Οἱ τόκοι τῶν Κεφαλαίων τοῦ «Κλάδου», ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως πρόσδοι τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

γ) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας (ἀρθρον 2 τοῦ Ν. 940/79).

"Αρθρον 9.

Ὑπόχρεοι πρὸς εἰσφορὰν—Χρόνος
καὶ τρόπος ἀποδόσεως αὐτῆς.

1. Οἱ ἡσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν ὁλοκληροῦ τῆς εἰσφορᾶς τῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγεται αὕτη.

2. Αἱ εἰσφοραὶ κατατίθενται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου εἰς ἴδιον λογαριασμὸν τοῦ «Κλάδου» παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.

"Αρθρον 10.

Πρόσθετα τέλη—Ἀναγκαστικὴ εἰσπραξις—
Προνόμιον.

1. Εἰσφοραὶ μὴ καταβληθεῖσαι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὀριζομένης ἐν ἀρθρῳ 9 τοῦ παρόντος, ὑπολογίζονται ἑστέαι τοῦ μισθοῦ τοῦ 10ου βαθμοῦ τοῦ χρόνου πληρωμῆς αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἑστέαι τῶν ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται ἐπιβαρυνόμενοι διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3762/57 προβλεπόμενων προσθέτων τελῶν.

2. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου ἐξ εἰσφορῶν ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἐξοφλήσεως τούτων καὶ προσθέτων τελῶν, εἰσπραττόνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἢ μέσῳ τῶν Δημοσίων Ταμείων, ἐφ' ὅσον χορηγηθῇ ἡ πρὸς τοῦτο ἀδεία.

3. Τίτλον διὰ τὴν θεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων ἀποτελεῖ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καθορίζουσα ἐπακριβῶς τὸ εἰσπρακτέον ποσὸν ἐκ καθυστέρουμένων εἰσφορῶν, προσθέτων τελῶν κλπ., ὡς καὶ χρονικὴν περίοδον εἰς ἣν αὗται ἀντιστοιχοῦν, ἑστέαι πράξεων τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ταμείου ἢ καταστάσεων τῶν ὀφειλετῶν, καταρτιζομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

4. Τὸ δικαίωμα πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν παραγράφεται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, κατ' ὃ αὗται κατέστησαν ἀπαιτητά, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν περὶ παραγραφῆς διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

"Αρθρον 11.

Κυρώσεις.

1. Ἡμέραι ἐργασίας διὰ τὰς ὁποίας δὲν κατεβλήθησαν εἰς τὸν «Κλάδον» αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ ἐντὸς τριετίας, ἐφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτητά, δὲν ἀναγνωρίζονται ὡς ἐν ἀσφαλίσει τοιαῦται.

2. Ἐπὶ καθυστέρουμένων τὴν καταβολὴν ἢ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸν Κλάδον εἰσφορῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 86/1967 «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν καθυστέρουμένων τὴν καταβολὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰσφορῶν εἰς Ὁργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».

"Αρθρον 12.

Διάδοσις Κεφαλαίων.

Τὰ διαθέσιμα Κεφάλαια τοῦ Κλάδου δύναται νὰ ἐπενδύωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐνεργούμενη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τηρουμένων καὶ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοποθετήσεως τῶν Κεφαλαίων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. (Α.Ν. 1611/50 καὶ Ν.Δ. 2899/54):

α) Εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου, εἰς ἀξίας ἡγγυημένας παρ' αὐτοῦ καὶ εἰς χρηματιστηριακοὺς τίτλους.

β) Εἰς ἀκίνητα.

"Αρθρον 13.

Χρόνος ασφαλίσεως.

Ὡς χρόνος ασφαλίσεως, θάσει τοῦ ὁποῖου θεμελιούται τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα, λογίζεται:

α) Ὁ χρόνος τῆς υπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου ἀπὸ τῆς ασφαλίσεως τοῦ ἀσφαλιζομένου καὶ ἐφεξῆς.

β) Ὁ χρόνος ἀπασχολήσεως εἰς τὸ ἀσφαλιστέον ἐπάγγελμα πρὸ τῆς ασφαλίσεως τοῦ ἀσφαλιζομένου, ἀποδεικνύμενος διὰ σχετικῆς βεβαιώσεως τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τύπου καὶ Πληροφοριῶν.

γ) Ὁ χρόνος διανυθείσης ὑπηρεσίας εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς Ν.Π.Δ.Δ. ἢ εἰς ὁργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

δ) Ὁ χρόνος τῆς ἐφεδρικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ χρόνος θητείας ἀναγνωρίζεται ἐπίσης ὡς συντάξιμος μόνον διὰ τὴν προσαύξησιν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως.

"Αρθρον 14.

Ἀναγνώρισις χρόνου ἀπασχολήσεως.

1. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα θ', γ καὶ δ, τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ παρόντος χρόνου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμείου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, υποβαλλομένης ὡπωσδήποτε πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου τοῦ γήρατος, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἀντισταίου εἰσφορᾶς τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

2. Ἡ ἐξόφλησις τῆς πρὸς τὸν Κλάδον ὀφειλῆς διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἀναγνωριζομένου χρόνου ασφαλίσεως ἐνεργεῖται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἴτε ἐφ' ἅπαξ, εἴτε εἰς ἰσοπότους μηνιαίας δόσεις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρος τῶν ἐβδομήκοντα δύο (72).

3. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς δόσεως τινος πέραν τῶν ἐξ (6) μηνῶν, ἐφ' ἧς αὕτη κατέστη ἀπαιτητὴ, ἀνατρέπεται ἡ ἀναγνώρισις τοῦ χρόνου εἰς τὸν ὁποῖον ἀναλογεῖ ἡ μὴ καταβληθεῖσα δόσις, ἔστω καὶ ἂν καταβληθῇ αὕτη μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν (ἀρθρ. 10), ὁπότε ὅμως ἐπιστρέφεται ὡς ἀχρεωστικῶς καταβληθεῖσα.

4. Δικαίωμα ἐπὶ τὴν σύνταξιν δὲν θεμελιώνεται πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς. Εἰς περίπτωσιν ἐξοφλήσεως, ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως.

"Αρθρον 15.

Σύνταξις λόγῳ γήρατος.

1. Οἱ ἡσφαλισμένοι τοῦ Κλάδου δικαιοῦνται συντάξεως λόγῳ γήρατος:

α) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ὡπωσδήποτε ἐκ τῆς ἐργασίας των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ 15ετοῦς τουλάχιστον χρόνου ασφαλίσεως.

β) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ὡπωσδήποτε ἐκ τῆς ἐργασίας των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ 35ετοῦς χρόνου ασφαλίσεως.

Προκειμένου περὶ θηλέων ἡσφαλισμένων τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας περιπτώσεις α' καὶ β' ὅρια ἡλικίας μειοῦνται κατὰ πέντε (5) ἔτη.

γ) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ὡπωσδήποτε ἐκ τῆς ἐργασίας των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 58ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ 35ετοῦς χρόνου ασφαλίσεως.

Ἐὰν ἡσφαλισμένος ἔχει συμπληρώσει τὸ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὀριζόμενον χρόνον ασφαλίσεως, ὡς καὶ τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας δικαιούται συντάξεως ἡλαττωμένης κατὰ 1/200 τῆς πλήρους συντάξεως, δι' ἕκαστον μῆνα ἐλλείποντα ἐκ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφίον ὀρίου ἡλικίας.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ, ὑπὸ τῆς περιπτώσεως γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, χρόνου ασφαλίσεως, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος προαιρετικῆς ασφαλίσεως, ὁ ἀναγνωρισθεὶς ὡς συντάξιμος χρόνος θανάτου τῶν διατάξεων τῶν Ν.Δ. 4377/1964, 4378/1964, ἀρθρον 2 Ν.Δ. 4577/1966 καὶ 4581/1966, ὁ χρόνος στρατεύσεως, ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως

πλέον τῶν 300 ἡμερῶν ἐργασίας ἐτησίως, ὡς καὶ οἰοσδήποτε ἕτερος χρόνος, λογιζόμενος ὡς συντάξιμος (ἀνεργίας, ἀσθενείας κλπ.) δυνάμει ἐδικῶν διατάξεων.

"Αρθρον 16.

Σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας.

1. Οἱ ἡσφαλισμένοι τοῦ Κλάδου δικαιοῦνται συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας δι' ὅσον χρόνον κριθοῦν ἀρμοδίως ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν:

α) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς ἐργασίας των ὡς καταστάνας ἀνάπηροι κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐπομένης παραγράφου καὶ ἐπραγματοποίησαν πενταετὴ τουλάχιστον χρόνον ασφαλίσεως.

β) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς ἐργασίας των ἀνεξαρτήτως χρόνου ασφαλίσεως, ἐφ' ὅσον κατέστησαν ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν λόγῳ βιαίου συμβάντος ἐπελθόντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας των ἢ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῶν κατὰ ποσοστὸν 67% καὶ ἄνω.

2. Ὁ ἡσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφ. α' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐὰν λόγῳ πικρήσεως, ἡ θλάθης, ἡ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, ἐξαμήνου τουλάχιστον διαρκείας κατὰ πιστοποιήσιν τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὁργάνου, καθίσταται ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του κατὰ ποσοστὸν 67% καὶ ἄνω.

"Αρθρον 17.

Ποσὸν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας καὶ γήρατος.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

α) Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ασφαλίσεως μέχρις 25 ἐτῶν εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ παρόντος συντάξιμου μισθοῦ ὅσα εἶναι τὰ ἔτη συντάξιμου ὑπηρεσίας.

β) Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ασφαλίσεως ἀπὸ 26 μέχρι καὶ 30 ἐτῶν ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ 2/50 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ.

γ) Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ασφαλίσεως ἀπὸ 31 μέχρι 35 ἔτη ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ 3/50 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ.

2. Ἐν περιπτώσει συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὰ 15 ἔτη συντάξιμου ὑπηρεσίας.

3. Ὡς μισθὸς θάσει τοῦ ὁποῖου ὑπολογίζεται ἡ σύνταξις, λαμβάνεται τὸ 80% τοῦ ἐκαστοῦ ἰσχύοντος βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 10ου ἐταμοῦ τοῦ δημοσίου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου.

"Αρθρον 18.

Σύνταξις λόγῳ θανάτου.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ἡ ἡσφαλισμένου, συμπληρώσαντος ἑκτὴ χρόνον ασφαλίσεως ἢ ἀνεξαρτήτως χρόνου ασφαλίσεως, ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν, ἐπελθόν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας των ἢ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῶν, τούτων διαπιστωμένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ, δικαιοῦνται συντάξεως:

α) Ἡ χήρα.

β) Ὁ ἀπορος καὶ ἀνάπηρος χήρος, τοῦ ὁποῖου ἡ συντήρησις ἐξάρουε κυρίως τὴν θανούσαν.

γ) Τὰ γνήσια τέκνα τὰ νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα ὡς καὶ τὰ υἱοθετηθέντα ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν λαμβάνουν ὡπωσδήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου, τοῦ Ταμείου, ἢ ἐτέρου φορέως κυρίας ασφαλίσεως, καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου καὶ τὰ ἐξώγαμα αὐτῆς τέκνα.

Ἐπὶ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις δικαιοῦνται συντάξεως καὶ αἱ ἐν διαζεύξει θυγατέρες:

δ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὀρφανοὶ πατρός καὶ μητρός ἐγγονοὶ καὶ προγονοὶ, ἐφ' ὅσον συντηροῦντο ὑπὸ τοῦ θανόντος (θανούσης).

ε) Οί γονείς (φυσικοί ή υιοι), εάν ή συντήρησις των εδά-
ρυνε κυρίως τὸν θανόντα (ἢ τὴν θανούσαν).

στ) Οί, ὀρφανοὶ πατρός καὶ μητρός, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί,
ἐφ' ὅσον ή συντήρησις των εδάρυνε κυρίως τὸν θανόντα (θα-
νούσαν).

2. Ἡ χήρα (χήρος) δὲν δικαιούται συντάξεως, εάν ὁ θανὼν κατὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου ἦτο ἡδὴ συνταξιούχος, ἔχων ἥδη συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθεν πρὸ τῆς παρόδου διετίας ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτός:

α) Ἐάν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς θίαιον συμβάν, ἀσχετὸς εάν τοῦτο ἐπῆλθεν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ μὴ τῆς ἐργασίας ἢ τῆς ἀσκήσεως ἢ μὴ τοῦ ἐπαγγέλματος.

β) Ἐάν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον καὶ

γ) Ἐάν ἡ χήρα, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, ἐτέλει εἰς κατὰστασιν ἐγκυμοσύνης.

Ἄρθρον 19.

Ποσὸν συντάξεως μελῶν οἰκογενείας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἣν δικαιούται ἡ χήρα (χήρος) ἰσοῦται πρὸς τὸ 70% τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

2. α) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, τὴν ὁποίαν δικαιούται ἕκαστον τέκνον, ἰσοῦται πρὸς τὰ 20% τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

β) Προκειμένου ὁμως περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν σύνταξις αὐτοῦ τριπλασιάζεται, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς περιπτ. δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 25 ὀριζομένων ὁρίων ἡλικίας.

γ) Τὸ σύνολον πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως τὰ 80% τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ.

δ) Ἐάν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ ποσοῦ τῆς προηγουμένης περιπτώσεως, ἡ σύνταξις ἕκαστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

3. α) Οἱ ἔγγονοι, προγονοὶ, γονεῖς καὶ ἀδελφοὶ δικαιούνται συντάξεως, εάν δὲν ὑπάρχουν χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιουμένα συντάξεως ἢ ἐπὶ ὑπαρχόντων τοιούτων, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως των εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν, δὲν ἐξαντλεῖται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

β) Τὸ ποσὸν συντάξεως ἕκαστου ἐγγόνου, προγονοῦ, τοῦ πατρός, τῆς μὴ χήρας μητρός ἢ τοῦ ἀδελφοῦ, ἰσοῦται πρὸς τὰ 20% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), τῆς δὲ χήρας μητρός εἰς τὰ 40% τῆς αὐτῆς συντάξεως.

Πάντως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγονῶν, προγονῶν καὶ γονέων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ, ἐν ἐλλείψει χήρας (χήρου) ἢ τέκνων, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) ἢ ὑπαρχόντων τούτων, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως δ' τῆς προηγουμένης παρ. α) ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Μειομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιουμένων συντάξεων λόγῳ τῆς οἰαδήποτε αἰτίας λήξεως τοῦ ἐπὶ τούτῳ δικαιώματος, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἕκαστου δικαιούχου ἀναπροσαρμόζεται ἀναλόγως, ὡς εάν ἐχορηγεῖτο σύνταξις ἐλλείψει τοῦ ἀπολειπομένου.

Ἄρθρον 20.

Συρροή Συντάξεων.

1. Οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τοῦ «Κλάδου» περισσοτέρων τῆς μιᾶς συντάξεως, ἔστω καὶ ἂν συντρέχουν πλείονες πρὸς συνταξιοδοτήσιν αἰτίαι. Ἐπὶ πλείονων συντρεχουσῶν συντάξεων λαμβάνεται ἡ μεγαλύτερα τοιαύτη.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 14 οὐδεμία αἰτία πρὸς ἀπονομὴν συντάξεων δύναται νὰ εἰσπράξῃ πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, εάν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχει ἐκπληρώσει προηγουμένως τὰς πρὸς τὸν «Κλάδον» ἀσφαλιστικὰς ὑποχρεώσεις του. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος.

Ἐν περιπτώσει ἐκπληρώσεως τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων μετὰ τὴν παρέλευσιν διμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Ταμείου, τὸ δικαίωμα εἰς ἀπόληψιν συντάξεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός. ἐκείνου κατὰ τὸν ὅποιον ἐξεπληρώθησαν αἱ ὡς ἀνω ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν «Κλάδον».

Ἄρθρον 21.

Ἑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαί.

1. Ἀρμοδίᾳ διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἀναπηρίας τυγχάνει ἡ Πρωτοβάθμιος Ἑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου Ὑποκαταστήματος ΙΚΑ, τοῦ τόπου κατοικίας τοῦ ἡσφαλισμένου, εἰς τὴν ὁποίαν παραπεμπεῖται ὁ ἡσφαλισμένος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

2. Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῆς Πρωτοβάθμιας Ἑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου καὶ τοῦ Ταμείου, ἐνώπιον τῆς οἰκείας Δευτεροβάθμιας Ἑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς γνωματεύσεως. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἀσκουμένη προσφυγὴ κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον.

3. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ζητήσῃ ὅποτεδήποτε νέαν ἱατρικὴν ἐξέτασιν τοῦ λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχου, πλὴν εάν οὗτος συνεπλήρωσε, ἐν τῷ μεταξῷ, τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὅποτε ἡ σύνταξις μετατρέπεται εἰς τοιαύτην λόγῳ γήρατος, ἐφ' ὅσον συγκατεστάνει τὰς πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ παρῆλθε πενταετία ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐξετάσεως του παρὰ τῆς Ἑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὅποτε μετατρέπεται εἰς τοιαύτην ἐφ' ὅρου ζωῆς.

4. Αἱ δαπάναι ἐξετάσεως τῶν ἡσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων τοῦ Κλάδου παρὰ τῶν Ἑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ βαρύνουν τὸ Ταμεῖον τὸ ὁποῖον ἀποδίδει ταύτας εἰς τὸ ΙΚΑ εἰς τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τούτου χρεωστικῶν καταστάσεων.

Ἄρθρον 22.

Διαδικασία ἀπονομῆς συντάξεως.

1. Πρὸς ἀσκήσιν τοῦ δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, θέον νὰ υποβληθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον αἴτησις.

Αἴτησις υποβληθεῖσα πρὸ τῆς διακοπῆς τοῦ ἐπαγγέλματος θεωρεῖται πρόωρος καὶ ἀπορρίπτεται.

2. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀναπηρίας ἢ γήρατος ὑποβάλλονται τὰ ἐξῆς δικαιολογητικά:

α) Τὸ ἀσφαλιστικὸν βιβλίδιον.

β) Ὑπεύθυνος δήλωσις συνταξαμένη εἰς τοῦ Ν.Δ. 105/1969 ὅτι διέκοψε τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος του λόγῳ παραιτήσεως ἢ λόγῳ ἀσθενείας, ὡς καὶ εάν συνταξιοδοτεῖται ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἐτέρου Ὁργανισμοῦ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

γ) Ἐντυπον περιέχον τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου ταυτότητος συμπληρούμενον ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

3. Ἐπὶ αἰτήσεων συντάξεων λόγῳ θανάτου ἡσφαλισμένου ἐπισυναπτόνται:

α) Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α', β' (ὡς πρὸς τὴν συνταξιοδοτήσιν ἢ μὴ παρ' ἐτέρου φορέως) καὶ γ' ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

β) Ἀντίγραφον ληξιπαραχρῆς πράξεως θανάτου.

γ) Πιστοποιητικὸν Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ θανόντος, ὡς καὶ περὶ τῶν πλησιεστέων συγγενῶν τοῦ θανόντος.

δ) Πιστοποιητικόν παντός αρμοδίου Δικαστηρίου περί αμετακλήτου διαλύσεως ή μη του γάμου.

ε) Πράξεις νομιμοποιήσεως ή αναγνωρίσεως ή υιοθεσίας τέκνων, ἐφ' ὅσον υπάρχουν τοιαῦτα, προκειμένου δὲ περί θανάτου ἡσφαλισμένης, ληξιαρχικῆς πράξεως διὰ τὰ τυχόν ἐγκαταλειφθέντα ἐξώγαμα τέκνα αὐτῆς.

στ) Πιστοποιητικὸν Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς προκειμένου περί ἀδελφῶν καὶ ἐγγονῶν ὅτι τυγχάνουν ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς. Προκειμένου περί θανάτου συνταξιούχου ἀπαιτοῦνται τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικά, πλὴν τοῦ ὑπὸ στοιχείου α' τῆς παραγράφου 2 ὀριζομένου.

4. Πάντα τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικά δύνανται νὰ ὑποβληθῶν καὶ εἰς μεταγενέστερον χρόνον, οὐχὶ πάντως πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐπὶ τῇ παρῶν τοῦ ὁποίου αὕτη ἀπορρίπτεται ὡς ἀναπόδεικτος.

5. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον τὰ ἐπισυναπτόμενα ἐν τῇ αἰτήσει δικαιολογητικά εἶναι πλήρη, ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ ταύτης ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 23.

Ἀποδείξεις ἡλικίας, συνθέσεως οἰκογενείας, γάμου καὶ θανάτου.

1. α) Ἡ ἡλικία τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως συνταχθείσης ἢ διορθωθείσης ἐντὸς ἐνεήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως των.

β) Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς τῶν μὲν ἀρρένων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ δημοτολόγια, τῶν δὲ θηλέων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ δημοτολόγια.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως λογίζεται ἡ 30ῃ Ἰουνίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

Ἐπὶ δύο ἢ πλείονων ἐγγραφῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀν ἐγένοντο κατόπιν διορθώσεως εἰς τὰ αὐτὰ ἢ διὰ ὁποῖον ἐν ἰσχύϊ δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορον ἔτος γεννήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πρώτη ἐγγραφή.

γ) Μὴ ὑπαρχούσης ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἢ ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα ἀρρένων ἢ τὰ ἰσχύοντα δημοτολόγια, ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία ἐκτιμᾶται δι' ἀποφάσεως τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ἡλικίας τοῦ ΙΚΑ, αἰτήσῃ τοῦ Ταμείου ἢ τοῦ ἡσφαλισμένου.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων καθορίζεται καὶ τὸ ἔτος γεννήσεως τῶν ἡσφαλισμένων ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των αἰτήσῃ τοῦ Ταμείου, ὅσους προκύπτουν ἀπὸ ἀμφιβολίας διὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τούτων εἰς τὰ δημοτολόγια.

δ) Ἡ ἡλικία προσώπων γεννηθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐὰν δὲν ὑφίστανται τὰ εἰς τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς παρούσης παραγράφου ἀναφερόμενα ἀποδεικτικά, ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς ἐτέρου στοιχείου ἀποδεικνύοντος ταύτην κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἡ γέννησις, θεωρουμένου παρὰ τῆς οἰκείας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἐὰν δὲν προσκομίζονται τοιαῦτα στοιχεία ἢ ἐκ τῶν προσκομισθέντων στοιχείων προκύπτουν ἀμφιβολία διὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως, ἡ ἡλικία καθορίζεται κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει ὀριζόμενα.

ε) Πᾶσα ἀμφισβήτησις περί τὸ ἐγκυρὸν ἢ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἡλικίας ἐρεϊδομένης ἐπὶ ἐγγραφῶν στοιχείων συντεταγμένων εἰς ἀνύποπτον χρόνον ἐπιλύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, οἰκοδὸν ἢ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Ὁ γάμος τοῦ ἡσφαλισμένου ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως, ἐλλείψει δὲ ταύτης διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς

ἀρμοδίας Μητροπόλεως ἢ τοῦ ἀρμοδίου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

Διὰ τὰς περιπτώσεις γάμων τελεσθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ τοιούτων ἐτεροδόξων ὁ γάμος ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ ἢ βεβαιώσεως τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιτικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν δεόντως τεθεωρημένου, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων δι' ἐνόρκου βεβαιώσεως μαρτύρων.

3. Ὁ θάνατος ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου, προκειμένου δὲ περί ἀφάντου διὰ κηρυσσοῦσης τὴν ἀφάνειαν ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

4. Ἡ σύνθεσις τῆς οἰκογενείας ὡς καὶ τὸ ἀμετάβλητον τῆς προσωπικῆς καταστάσεως τοῦ ἡσφαλισμένου ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινοτήτος.

Ἄρθρον 24.

Χρόνος καὶ τρόπος καταβολῆς Συντάξεων

1. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιούχους εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ συνταξιούχου ἢ καταβληθεῖσα ἢ ὀφειλαμένη σύνταξις ὑπολογίζεται δι' ὁλόκληρον τὸν μῆνα ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας θανάτου.

2. Ἡ σύνταξις δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου νὰ καταβάλληται καὶ δι' ἐπιταγῶν μέσῳ τῶν ΕΛΤΑ ἢ ἀνεγνωρισμένων Τραπεζικῶν Ἰδρυμάτων.

3. Αἱ δαπάναι πληρωμῆς τῶν συντάξεων βαρύνουν τὸν «Κλάδον».

Ἄρθρον 25.

Ἐναρξίς καὶ λήξις δικαιώματος εἰς Σύνταξιν

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 20 τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἀρχεῖται.

α) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ γήρατος ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, κατὰ τὸν ὁποῖον ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις περί ἀπονauμῆς συντάξεως.

β) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία.

γ) Ἐπὶ συντάξεως μελῶν οἰκογενείας ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπῆλθεν ὁ θάνατος.

2. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα λήγει:

α) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ γήρατος εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου.

β) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνάπηρος, βάσει ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ, πρὸς τὴν ὁποίαν δέον νὰ παραπέμπεται οὗτος, ἐπέκτει. νὰ πληροῖ τὰς ἀναλόγους προϋποθέσεις.

γ) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ θανάτου εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον συνήβη νέος γάμος.

δ) Ἐπὶ συντάξεως τέκνων, ἐγγόνων, προγονῶν καὶ ἀδελφῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ ἐν περιπτώσει συνεχίσεως σπουδῶν εἰς Σχολὰς Μέσης ἢ Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐγγαμιοὶ καὶ δὲν ἐργάζονται ἢ ἀσκοῦν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἢ λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ ἐτέρας πηγῆς.

ε) Ἐπὶ συντάξεως γονέων εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπῆλθεν ὁ θάνατος.

3. Τὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ὅρια ἡλικίας δὲν ἰσχύουν, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶναι ἀνίκανα πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, τῆς ἀνεκπλήρωτος ὑφισταμένης κατὰ τὸν χρόνον τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἢ τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας, κατὰ περίπτωσιν, καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης, ταύτης διαπιστωμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Ἡ διακοπείσα σύνταξις τῶν θηλέων ἀγάμων ἢ διαζευγμένων τέκνων τῆς περιπτώσεως δ' τῆς παρ. 2 ἐπαναχορηγείται ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἄγαμα καὶ δὲν ἐμπνέουν εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῆς περιπτώσεως αὐτῆς, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 977/79.

Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐδοκιμάσθην τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα συντάξεως, λόγῳ τοῦ ἐπελθόντος θανάτου τοῦ δικαιοπαράχου μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 26.

Στερήσεις

1. Στερεῖται τοῦ δικαιώματος συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ὁ ἡσφαλισμένος ὁ ἐκ προθέσεως κατὰ τὰς ἀνάπηρες ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακοουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἡ δὲ ἐνοχὴ που ἀποδεικνύεται διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς αποφάσεως. Ἐάν ὅμως ὑπάρχουν πρόσωπα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος, ταῦτα δικαιοῦνται τῆς συντάξεως τῆς ὁποίας θὰ ἐδικαιοῦντο εἰς περιπτώσιν θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

2. Πρόσωπα ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος δικαιούμενα συντάξεως, στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐάν δι' ἀποφάσεως Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἤθελον καταδικασθῇ διὰ πρᾶξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

Ἄρθρον 27.

Ἀναστολή Συντάξεως.

Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) Ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος ἐκτίη ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μεγαλύτεραν τοῦ ἐνὸς (1) ἔτους.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπάρχουν πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου θὰ λαμβάνουν σύνταξιν, ταῦτα δικαιοῦνται τῆς συντάξεως, ἡ ὁποία θὰ καταβάλλεται εἰς ταῦτα ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου καὶ δι' ὅσον χρόνον στερεῖται τῆς συντάξεως ὁ δικαιούχος.

β) Ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος λόγῳ ἀναπηρίας ἀδικαιολογήτως δὲν προσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεώς του.

γ) Ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος ἤθελεν ἀναλάβει ἐκ νέου ἐργασίαν θεμελιούσαν ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Κλάδῳ.

δ) Ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος ἤθελεν ἀναλάβει ἐκ νέου ἐργασίαν θεμελιούσαν ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως παρὰ Ταμείῳ κυρίας ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκ τῆς ἐργα-

σίας ταύτης εἰσόδημα ὑπερβαίνει τὸ 35πλάσιον τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Ἄρθρον 28.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ἀπαράγραπτον (ἄρθρον 31 τοῦ Ν. 1027/1980).

2. Συντάξεις μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

3. Οὐδέποτε χορηγεῖται σύνταξις διὰ χρόνον προγενέστερον τῶν 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ταμεῖον ἡ σχετικὴ περὶ ἀπονομῆς αὐτῆς αἴτησις.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται, κατὰ τὰ λοιπὰ, ἀναλόγως.

Ἄρθρον 29.

Υποχρεώσεις Συνταξιούχων.

1. Ἐκαστος συνταξιούχος ὑποχρεοῦται ὅπως καθιστᾷ γνωστὴν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀμέσως, πᾶσαν μεταβολὴν ἐπηρεχομένην εἰς τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν κατάστασιν αὐτοῦ συνεπείᾳ γάμου, ἐνηλικιώσεως, θανάτου κ.λπ. καὶ ἐπιφέρουσιν ἀλλαγὴν ἢ διακοπὴν τῆς χορηγομένης συντάξεως.

2. Ἡ μετὰ πάροδον μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς γενομένη γνωστοποίησις συνεπάγεται τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀχρεωστῆτως ληφθέντων ποσῶν.

Ἄρθρον 30.

Τελικαὶ διατάξεις.

Κατὰ τὴν ἄθροισιν τοῦ συνολικοῦ συνταξίμου χρόνου κλάσμα τοῦ ἔτους κατώτερον τῶν ἐξ (6) μηνῶν παραλείπεται, ἴσον δὲ ἢ ἀνώτερον τοῦ ἐξαμήνου λογίζεται ὡς πλῆρες ἔτος.

Ἄρθρον 31.

Ἐναρξίς Ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ